

Høgskolen i Telemark

Slutteksamen i

3524 Examen philosophicum

10 studiepoeng
(60 % av sluttresultatet)

03.06.2009

Tidsrom: 9-12 (3 timar)

Målform: Bokmål/Nynorsk

Sidetal: 1 + framside

Merknader:

**Eksamensresultata blir offentleggjorde på StudentWeb via www.hit.no.
Kom i hug studentnummer og kandidatnummer for kvar eksamen.**

Avdeling for allmennvitenskaplege fag.

EXAMEN PHILOSOPHICUM -- BOKMÅL:

Enten:

Oppgave 1

Gjør rede for Aristoteles' syn på virkeligheten og for hvordan dette synet skiller seg fra Platons idélære. Hva innebærer Aristoteles' og Platons forskjellige syn på virkeligheten mht. deres syn på sansning og viten ("kunnen")? Innebærer Aristoteles' avvisning av idélæren at han avviser eksistensen av alt som ikke er direkte gjenstand for sansning eller erfaring? Begrunn svarene.

Eller:

Oppgave 2

I utgangspunktet i 4. *Meditasjon* mener Descartes for det første at Gud eksisterer som et absolutt fullkomment vesen, som ikke kan være en bedrager, og som er skaper av meg og enhver annen ting som måtte eksistere, og for det andre at jeg er feilbarlig og har tatt feil. Forklar hvorfor Descartes har disse oppfatningene (jfr. tidligere i *Meditasjoner*) og forklar hvordan det tilsynelatende kan tenkes å være en konflikt mellom dem. Forklar deretter hvordan Descartes forsøker å vise at de faktisk er forenlige. Hvorfor er det viktig for Descartes å vise at disse oppfatningene ikke er i konflikt med hverandre?

EXAMEN PHILOSOPHICUM -- NYNORSK:

Anten:

Oppgåve 1

Gjer greie for Aristoteles' syn på røyndomen og korleis dette synet skil seg frå Platons idélære. Kva inneber Aristoteles' og Platons ulike syn på røyndomen med omsyn til deira syn på sansing og vitende ("kunnen")? Inneber Aristoteles' avvising av idélæra at han forkastar eksistensen av alt som ikkje er direkte gjenstand for sansing eller røynsle? Grunnkje svara.

Eller:

Oppgåve 2

I utgangspunktet i 4. *Meditasjon* meiner Descartes for det første at Gud eksisterer som et absolutt fullkommen vesen, som ikkje kan være ein bedragar, og som er skaper av meg og ein kvar annan ting som måtte eksistere, og for det andre at eg kan ta feil og har tatt feil. Forklar kvifor Descartes har disse oppfatningane (jf. tidlegare i *Meditasjoner*) og forklar korleis det tilsynelatande kan tenkast å være ein konflikt mellom dei. Forklar deretter korleis Descartes forsøker å vise at de faktisk kan foreinast. Kvifor er det viktig for Descartes å vise at disse oppfatningane ikkje er i konflikt med kvarandre?